

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 109/2012-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. februára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť A. M., K., prechodne bytom K., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. Tp 229/2011 a jeho uznesením z 19. júla 2011 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom sp. zn. 2 Tpo 56/2011 a jeho uznesením zo 16. augusta 2011, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. M. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. septembra 2011 doručená sťažnosť A. M., nar..., v tom čase vo výkone väzby (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj porušenie práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom

Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. Tp 229/2011 a jeho uznesením z 19. júla 2011 a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom sp. zn. 2 Tpo 56/2011 a jeho uznesením zo 16. augusta 2011.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že je trestne stíhaný za účasť na zločine neodvedenia dane a poistného formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) k § 277 ods. 1 a 4 Trestného zákona. Uznesením okresného súdu sp. zn. Tp 1661/2010 zo 16. októbra 2010 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Tpo 86/2010 z 10. novembra 2010 bol vzatý do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Sťažovateľ podal 2. mája 2011 žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu, o ktorej okresný súd rozhodol uznesením z 19. júla 2011 tak, že ju zamietol ako nedôvodnú. O sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu rozhodol krajský súd uznesením zo 16. augusta 2011 tak, že ju zamietol. Konanie okresného súdu trvalo do rozhodnutia o žiadosti 79 dní a ďalších 21 dní trvalo okresnému súdu doručenie tohto rozhodnutia sťažovateľovi. Konanie krajského súdu trvalo ďalších 28 dní. Uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 21 dní od jeho vydania. Sťažovateľ poukázal, že celkovo trvalo konanie o jeho žiadosti o prepustenie z väzby 128 dní, čo je neprimerane dlhá lehota. Uvedeným postupom došlo podľa sťažovateľa k porušeniu jeho práva na urýchlené preskúmanie zákonnosti väzby, a tým aj k porušeniu jeho práva na periodickú kontrolu dôvodnosti ďalšieho trvania väzby.

Sťažovateľ tiež uviedol, že uznesenie okresného súdu sp. zn. Tp 1661/2010 zo 16. októbra 2010 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 1 Tpo 86/2010 z 10. novembra 2010, uznesenia okresného súdu sp. zn. Tp 263/2010 z 3. februára 2011 a sp. zn. Tp 229/2011 z 19. júla 2011 a uznesenie krajského súdu sp. zn. 2 Tpo 56/2011 zo 16. augusta 2011 nie sú dostatočne odôvodnené, keď *„argumentácia uvedená v týchto rozhodnutiach pre ďalšie trvanie mojej väzby a proti môjmu prepusteniu je formulovaná stereotypne a v stručnej forme bez akejkoľvek konkretizácie a individualizácie k mojej osobe. Pokiaľ ide o dôvody väzby uvádzané vo všetkých uvedených uzneseniach sú rovnaké*

od vzatia do väzby a tieto sa v každom uznesení opakujú... Všeobecné odôvodnenie je znakom toho, že súd sa vecou zaoberal nedostatočne, bez potrebnej starostlivosti a preto ani nemohol správne rozhodnúť.“

V závere sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd „rozhodol vo veci nálezom, že boli porušené moje ústavné práva vo výroku tejto sťažnosti“, a následne aby zrušil uznesenie okresného súdu sp. zn. Tp 229/2011 z 19. júla 2011 a uznesenie krajského súdu sp. zn. 2 Tpo 56/2011 zo 16. augusta 2011 a prepustil sťažovateľa z väzby na slobodu.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa § 20 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistil, že k sťažnosti sťažovateľa nie je priložené splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom. Okrem toho má sťažnosť aj iné nedostatky, sťažovateľ neuviedol v sťažnosti petit, t. j. návrh rozhodnutia, ktorý požaduje od ústavného súdu formulovaný tak, aby umožňoval rozhodnutie ústavného súdu.

Uvedené nedostatky má sťažnosť napriek tomu, že ústavný súd vyzval sťažovateľa prípisom z 23. marca 2012, aby odstránil tieto nedostatky sťažnosti v lehote 14 dní od jeho doručenia. Súčasne sťažovateľa poučil, že ak na výzvu nezareaguje, ústavný súd môže jeho sťažnosť odmietnuť pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí. Výzva bola doručená sťažovateľovi do Ústavu na výkon väzby 5. apríla 2012, kde ju prevzal podľa svojho vyjadrenia 10. apríla 2012. Listom doručeným ústavnému súdu 25. apríla 2012 sťažovateľ oznámil, že *„právnik, ktorý ma zastupuje, sa nachádza na kúpeľnej liečbe do konca mesiaca apríl 2012“* a vzhľadom na to doplní svoju sťažnosť a predloží plnú moc po odpadnutí tejto prekážky. Ústavný súd následne prípisom z 8. júna 2012 opakovane vyzval sťažovateľa, aby v lehote 5 dní predložil splnomocnenie pre advokáta na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Výzva bola doručená sťažovateľovi do Ústavu na výkon väzby 13. júna 2012. Sťažovateľ na túto výzvu nereagoval.

Na tomto základe ústavný súd so zreteľom na nečinnosť sťažovateľa, ktorý nevykonal relevantné úkony smerujúce k zabezpečeniu svojho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a k odstráneniu ďalších nedostatkov sťažnosti, rozhodol o odmietnutí jeho sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Nad rámec svojho rozhodnutia ústavný súd uvádza, že zistil, že sťažovateľ bol 25. októbra 2012 prepustený z väzby na slobodu.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. februára 2013